

Doktorok avatása

A Szegedi Tudományegyetem tanácsa *prof. dr. Szabó Gábor* rektor elnökletével a Szegedi Nemzeti Színházban rendkívüli ünnepi ülés keretében, ma déli 12 órakor orvosdoktorokat avat. Az egyetem 121, magyar nyelvű tagozaton és 23, angol nyelvű tagozaton végzett volt diákjai közül 25-en summa cum laude, 85-en cum laude, 34-en rite minősítéssel kapnak diplomát.

Az idegen nyelvű képzésen végző hallgatók közül 6 amerikai, 3–3–3 görög, indiai, izraeli, 2–2 brit, török és 1–1 norvég, ciprusi, nigériai, illetve grúz állampolgárságú.

A doktoravató ünnepségen *prof. dr. Varga Tibor* dékánhelyettes a következőket fogadja orvosdoktorokká a magyar nyelvű évfolyamon.

Summa cum laude minősítéssel: *Bajcsi Dóra, Bódi Nikolett, Csifcsák Gábor, Deák Gábor, Fábíán-Nagy Szabolcs, Fricska Nagy Adrienn, Horváth Zoltán, Jurián Nóra, Kapus Katalin, Kis Katalin, Kovács Nándor, Lele Enikő Erzsébet, Lenti Laura, Mázor Melinda, Mitykó János Árpád, Nagy László, Nikolényi Alíz, Németh István Balázs, Sólyom Ildikó, Szabolcs Annamária.*

Cum laude: *Albu Gergely Tibor, Ábrahám Szabolcs, Ádász Anna, Bakó Linda, Bál Attila, Bartusek Dóra Borbála, Baumann Marcell, Bánfi Hilda, Bencsik Péter, Boda Tamás, Börcsök Éva, Bráz Krisztina, Bukovszky Eszter Violetta, Czúth Orsolya, Csernai Ádám, Dósa Sándor, Farkas Attila, Fujsz Eszter, Füstös László, Gazdag Gabriella Erika, Gál Péter, Hajdú Kristóf, Hegyközi Éva, Hernádi Krisztina, Hevesi Tóth Beatrix, Jakab Gabriella, Karcsú Noémi, Kardos Annamária, Kerekes Lajos László, Kirics Ágnes, Kócsák Elvira, Kolozsi Anita Renáta, Komáromy Hedvig, Kovács Anita, Korsós Anita, Kurucsai Gábor, Laczó Ibolya, Lakatos Piroska, Makáry Györgyi, Matkó Mónika Zsuzsanna, Mihályi Lilla, Mohácsi Szilvia, Molnár Zita, Nagy Gábor, Nagy Viktória, Pap Éva Melinda, Papp Zsófia, Papfalvi Erika Piroska, Pazdernyik Szilárd, Proszenyák Diána, Rajtik Róbert, Sárka Szabolcs Antal, Serfőző Csilla, Skobrák Andrea, Sütő Csilla, Szabó Anikó, Szabó Dóra, Szalkanovics Bernadett Ágnes, Szilágyi István, Szilágyi Mónika, Takács Dóra Márta, Takács Mária, Temesvári Klára, Tóth Hanna Mária, Tóth Mónika, Ugocsai Péter, Urbán László, Valentényi Éva, Varga Katalin, Vass Gábor Zsolt, Vendrey Róbert, Viczián Klára, Zámolyi Szilvia, Zsákai Zsolt.*

Rite: *Aladics Barbara Emese, Alkassem Jarwan, Barcsik Tibor, Csík Ida, Godó György, Gubicsák Anna, Hegyi György Péter, Irsai Ákos, Kiss Katalin Sarolta, Kozma-Bognár Tamás, Körmöndi Sándor, Mihály Péter, Molnár Márta, Nagy Katalin, Palotai Péter, Patay Gábor, Pálfi Tímea, Páll Viktor, Ragó Péter, Szabó Julianna, Szabó Renáta, Szalóki Nándor József, Szatmári Ákos Sándor, Szkopincev Dmitrij Ivanovics, Tóth Róbert Béla, Varga Renáta, Vigh Péter.*

Az angol nyelvű évfolyamon:

Summa cum laude végzett: *Bengül Altas, Gabriel Scheer, Hege Johnsen, Hod Stern, Josna George Kuruvila.*

Cum laude: *Andrew Prodromou, Eran Yosselovitz, Fatma Feyza Tomak, Jobey Andrews Jacob, Ninikashvili Ekaterina, Nisha Thankapan, Regina Pillai, Shilpee, Tzerbinis Helen, Tzoylis Charalampos, Ziad Anwar Bikhazi.*

Rite: *Amandeep Sangha, Andreh Saralou, Kyriacos Aristides Adamou, Omid Gheysar, Philippos Panayiotis Kountouris, Uzowulu Obinna, Vinod Krishnan.*

Fotókiállítás a városháza galériájában

Jellegzetes makói arcok gyűjteménye

A pályázat nyertese, Joó Zoltán.

Fotó: Balázs Edit

Jellegzetes makói arcokról készült felvételekből rendeztek kiállítást a városháza galériájában. A tárlatot a pályázatra beérkezett képekből válogatták.

Immáron harmadik alkalommal hirdetett fotópályázatot a makói önkormányzat. Két éve Makói képeslapok, tavaly Unokáink is látni fogják címmel láthatott képeket a közönség, s most makói portrékat tekinthetnek meg az érdeklődők. Bárki készíthetett képeket, a szervezők azonban elsősorban Csongrád megyei művészetkedvelők munkáit várták.

A megnyitón *Dömötör Mihály* fotóművész, egyben a zsűri elnöke azt mondta, átgondolt, esztétikailag is értékes fotókat bírálhatott el a háromtagú bizottság, melynek tagja volt még *Karsai Ildikó* grafikusművész, valamint *Tóth Ferenc* nyugalmazott műzeumigazgató.

Karsai Ildikó, aki a pályázat szervezője volt, kérdésünkre el-

mondta, évről évre növekszik a nevezők száma, s olyanok is vannak, akik már visszatérő alkotóknak számítanak. A pályázat célja tulajdonképpen az volt, hogy minél karakteresebb makói portrék, valamint az érdekes életképek gyűljenek össze, mert ezek is sokat elmondanak a városról az utókornak. A szinte elfelejtett fekete-fehér műfaj most egyre inkább divatba jön. A nyertes *Joó Zoltán* is ilyen alkotásokkal nevezett a versenyre. A fiatal pályázó lapunknak elmondta, képeivel azt szeretné elérni, hogy az emberek közelebb kerüljenek egymáshoz. A kiállítás ezüstérmese a győztes édesapja, *Joó Sándor* lett, akinek képei saját bevallása szerint az emberi lélekről szólnak. A harmadik helyezettnek járó díjat *Siket Laura* kapta. A nevezők alkotómunkájukért könyvjutalomban részesültek. A kiállítást a hónap végéig tekinthetik meg az érdeklődők.

BALÁZS EDIT

A Kortárs balett ötéves szerződésről tárgyal

Egyre több előadás Szegeden

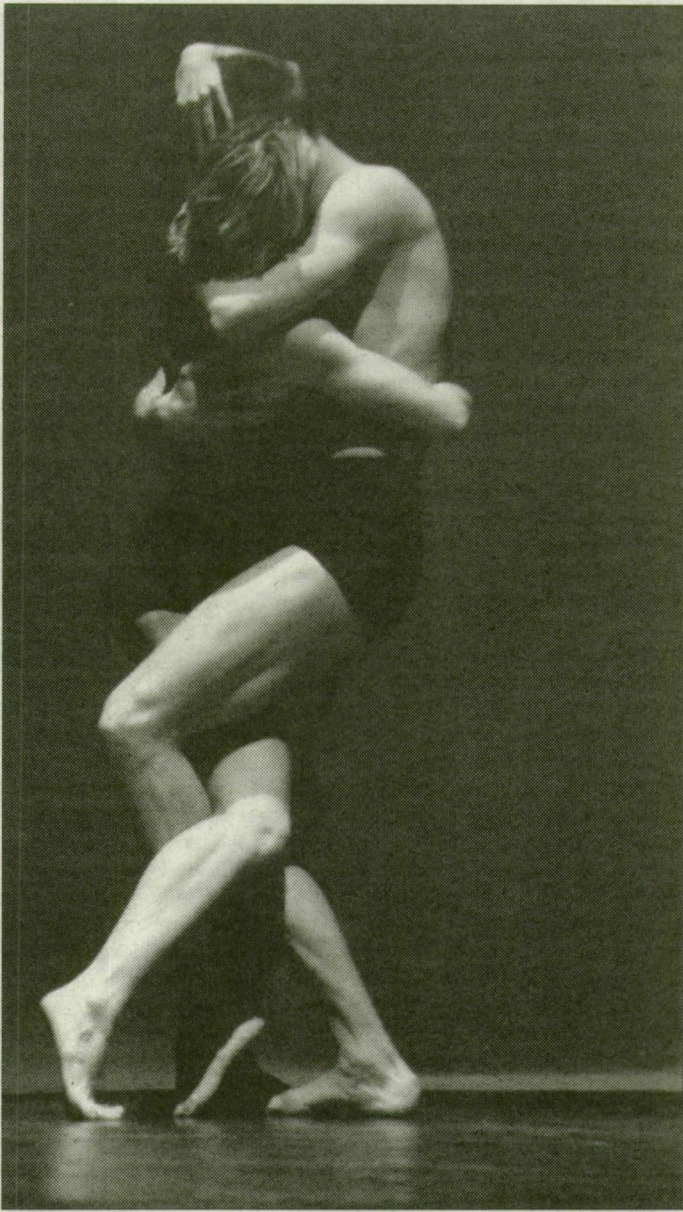
Azt érzékeljük, hogy az önkormányzat és a színház is szeretné, ha az együttes visszakérülhetne eredeti közegébe – mondta Pataki András, a Szegedi Kortárs Balett igazgatója.

Meg kell várni, amíg a színház anyagilag biztos lábakon áll. Minden valószínűség szerint ezért szabták maguknak a december 31-i határidőt a tárgyaló felek, mármint az önkormányzat, a színház és a Szegedi Kortárs Balett vezetősége. Amint Pataki András, az együttes igazgatója tájékoztatót, öt évre szóló szerződésről tárgyalnak. A fő cél: normalizálni, azaz a mostanihoz képest megszorítani a szegedi balettelőadások számát, megtalálni az együttes megfelelő próbahelyét. Pataki elmondta: jó érzéssel tapasztalják, hogy a színház új irányítása és az önkormányzat illetékesei egyaránt azt szeretnék, hogy a társulat visszakérüljön eredeti közegébe, azaz művészeti értékének megfelelően jelen lehessen Szeged kulturális életében.

Visszatérés

A változások már az idén látványosak: az eddigi 5-6 helyett 15 előadást tartanak itthon. Mindazonáltal valószínűleg csak a felújított kamaraszínház megnyitása után érheti el az előadásszám a régit, amikor a balett még a színház tagozataként működött.

A Kortárs balett számára sikeresen telt a nyár, még júliusban vendégszerepeltek az olaszországi Bolzanóban, ahol egy estén, két helyszínen adták elő a *Carmina Burana*t és A csodálatos mandarint. Hamarosan ezután visszhangos sikert aratott a Sziget Fesztivál kiemelt nyitó előadásaként a *Carmina Burana*, amelyet Magyarországon akkor először élő zenével, a budaörsi Dohnányi szimfonikusokkal mutattak be. (Korábban Francia-

Jelenet a Boleróból.

Fotó: Schmidt Andrea

országban, Saint-Etienne-ben táncolták élő zenei kísérettel.)

Csereakció

Jelenleg tanulják két vendégkoreográfus, *Martin Stieffermann* és *Uri Ivgi* koreográfiáit. Előbbi

Schubert-szimfóniára komponálta A tragika című művét, a korábban az Apres moi című produkciójával Szegeden már sikert aratott Uri Ivgi pedig egy Carmen-varációt tanít be ezekben a napokban. *Juronicus Tamás*, az

Hetvenkét alkotást restaurált a keceli Haditechnikai Parkban

Stanzel acélgyártóból lett szobrász

Acélgyártó olvasztárnak tanult, majd évtizedeken át a Szegedi Kábelgyárban dolgozott Stanzel Antal szobrász, aki egyedül restaurálta a Kecelen létrehozott Haditechnikai Park számára a Budapesti Hadtörténeti Múzeum pincéjében porosodó 72 régi szobrot.

Stanzel Antal az erdélyi Lugosról származik, a II. világháború előtt szüleivel került ki Németországból. Ott kezdte az iskolát, eleinte nem értette tökéletesen a nyelvet, ezért nagyon kellett figyelnie az emberek gesztikulációira is. Azt mondja, talán ebből fejlődött ki az a képessége, hogy pusztán megfigyelés alapján is pontos képet tud alkotni az emberekről. – A háború után tértünk haza, a szentesi református iskolában tanultam meg rendesen magyarul. Azután Észak-Magyarországra kerültünk, Diósgyőrben acélgyártó olvasztárnak tanultam. 1956-ban az ózdi acélgyárban engem bíztak meg az olvasztárok, hogy vigyem fel és tűzzem ki az 1-es számú mintakemence hatalmas kéményére a nemzeti zászlót. Ha nem tettem volna meg, felrobbantják az acélműveket. Szegedre a katonaság után kerültem, nyugdíjazásomig a kábelgyárban dolgoztam – meséli Stanzel Antal, aki 1965-ben a Tábor utcai szabadiskolában találkozott a szegedi szobrászok kazánkovácsból elismert művésszé lett atyámostérével, Tápai Antallal.

– Már harmadnap kulcsot adott nekem az iskolához, hat esztendőn át jártam hozzá. Rettenetesen szigorú volt, de elcsajá-

títottam tőle a szobrászmesterséget. Az az időszak felért számomra egy főiskolával. Később Tóth Sándortól és Lapis András-tól is sokat tanultam. A Szegedi Kábelgyár vezetésének az volt az álláspontja, hogy az ilyen szintre eljutott munkatársakat azért kell elengedni alkotótáborokba, hogy az ott tapasztalt szépséget viszhazozzák a gyárba, ami által szebben, pontosabban folyik majd a munka. Ennek a szemléletnek köszönhetően több hazai és külföldi alkotótáborba eljuthattam. Kedvenc műfajom a portré, több mint százharminc embert mintáztam már meg. Annak idején jó barátságba kerültem Vaszy Viktorral, akiről

ma is őrzök egy kiöntésre váró gipsz szobrot. Az ő kérésére mintáztam meg harminc évvel ezelőtt Gregor Jóska-t, mert Vaszy már akkor tudta, hogy nagy művész lesz belőle. Önképzés útján sajátítottam el a kopjafakészítést. A németországi Nich, Szeged, Kunszentmárton és Dunaújváros temetőiben állnak kopjafáim. Előző köztársasági elnökünkről, *Göncz Árpádról* és feleségéről is készítettem bronzplakettet, most a nemrégiben elhunyt Bába István ügyvéd dom-borművén dolgozom.

A néhány hét múlva 65. születésnapját ünneplő Stanzel Antal nyugdíjasként ma már csak a szobrászatnak élhet. Büszke ar-

együttes művészeti vezetője a csereakció keretében Martin Stieffermann együttesével dolgozott eddig Oldenburgban – szintén egy Carmen-feldolgozás született, októberben lesz a premierje. Jelenleg Pozsonyban tanítja be az ottani operaházi balettegyüttesnek A fából faragott királyfit.

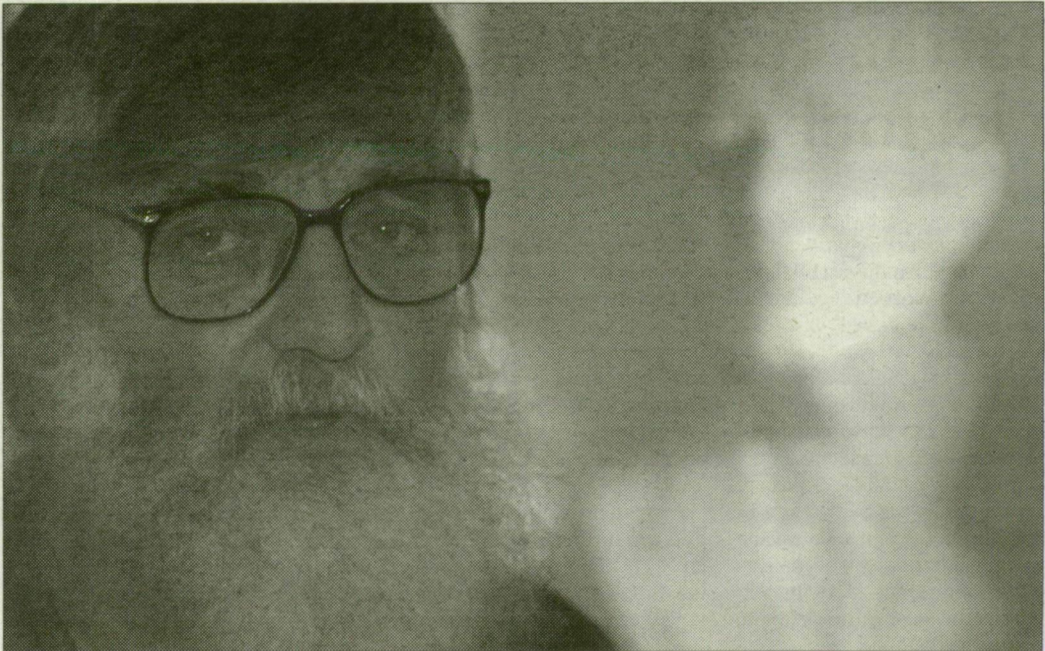
A Szegedi Kortárs Balett évadnyitó premierje is októberben lesz: 10-én a Nemzeti Táncszínházban mutatják be a vendégkoreográfusok alkotásait. Ez az est a tervek szerint csak az évad második felében érkezik meg Szegedre, hiszen a tíz budapesti előadás után Kecskeméten bérleti sorozatban adják.

Évforduló

Mint emlékeztet, az Imre Zoltán által 1987-ben alapított szegedi együttes tíz évvel ezelőtt alakult át, felvette a Szegedi Kortárs Balett nevet, Juronicus lett a művészeti vezető és Pataki az együttesvezető. A jubileumra ünnepi előadással készülnek. A Mozart Requiemre két évvel ezelőtt készült Juronicus-koreográfiát akkor a Millenáris Parkban mutatták be, ám a koreográfus azóta átdolgozta művét. Az idei miskolci operafesztiválon debütált az új változat és előadták az egri fesztiválon is. A tízéves évforduló alkalmából a szegediek is láthatják a Requiemet, méghozzá szimfonikus zenekar és énekkar közreműködésével.

Az új szezonban némileg megváltozott személyi összetételű együttes látott munkához. Még az elmúlt évben megvált a csapattól Mészáros Máté és Kocsis László, s az új szezonban nem lesz az együttes tagja Farkas Zsuzsa és Kolozsi Viktória. Juronicusékhöz szerződött Finta Gábor, aki öt évig a rotterdami táncakadémián tanult. Hollandiából két táncosnő érkezett a szegedi társulathoz: Nicole van Gent és Claire Leeuwen.

S. E.

Stanzel Antal szegedi otthonában.

Fotó: Schmidt Andrea

H. ZS.